

relsesmedlem, jeg ved ikke, om han har været Formand, som han har skrevet om og skrevet smukt for; nemlig dansk Fredsforening, paa sit Aarsmøde i Sommer ligesom Odensemødet vedtog en Udtalelse om, at man bør indskrænke vort Militærvesen til en Grænse- og Søpolitivagt. Der er maaske endnu enkelte, som ikke kunne se, at der er Uoverensstemmelse mellem Reformpartiets Medlemmer indbyrdes eller ikke ville tro det, men jeg skal oplyse, at Fredsforeningens Aarsmøde, hvor den nævnte Udtalelse, som falder fuldstændig sammen med vort Odenseprogram, blev vedtaget, blev ledet af en af Reformpartiets egne Mænd. Udtalelsen blev vedtaget, antager jeg, med Venstrereformpartiets egne Stemmer, altsaa ogsaa med Tilslutning af Medlemmer af dette Parti i denne Sal. Det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster (K. Bjerre) var ogsaa til Stede og gjorde ingen Indsigelse og viste altsaa her, at han er enig med os andre i, at vi skulde indskrænke vort Forsvarsvæsen. Saaledes er Stillingen i Reformpartiet. Naar man kommer ud til Vælgerne, saa har man et Standpunkt, der nogenlunde falder sammen med det, vi have, men herinde synes Trompeten at have en anden Klang.

Til den højtærede Konseilspræsident vil jeg sige, at aldrig mindes jeg, at han har sagt noget, der har berørt mig saa pinligt og smertet mig saa meget, som da han talte om at sende de 50,000 Mand over til Esbjerg. Jeg synes, at det var en saa letsindig Udtalelse, at var den fremkommen fra en Højreminister, saa vilde jeg ikke have sagt Landsforræder dertil; thi det maa jeg ikke sige i denne Sal, men jeg vilde udenfor Salen ikke have taget i Betænkning at bruge meget stærke Udtryk for at paatale denne Udtalelse. Det gør mig inderlig ondt, vil jeg sige til den højtærede Konseilspræsident, som jeg personlig altid har haft meget tilovers for, at denne Udtalelse er fremkommen. Den vidner om en politisk Letsindighed, som en Konseilspræsident, synes jeg, ikke værdig kan indtage. Løjtnanterne skal jeg ikke nærmere dvæle ved. Ogsaa her har dette Spørgsmaal jo allerede tidligere været berørt. Det var af Interesse i Sommer at se, hvorledes forskellige Medlemmer stillede sig dertil. Men det siger sig selv, at baade Udtalelserne i denne Sal og saadanne Udtalelser som dem, vi hørte af den højtærede Konseilspræsident forleden Dag, falde i god Jord ved højre Side i denne Sal, falde i saa god Jord, at det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen)

kunde staa op og udtale, at den nuværende Konseilspræsident var Højres eneste Haab. Thi ogsaa dette, at det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds kunde staa op og med fuld Sandhed — jeg er overbevist om, at det var Alvor, hvad han sagde — føre en saadan Udtalelse i Marken, bedrøver mig ogsaa paa den højtærede Konseilspræsidents Vegne.

Jeg hører et æret Medlem der (Knop) tage sig en lille Latter — jeg maa indrømme, at det er det eneste helt fornuftige Medlem af Reformpartiet, jeg har truffet paa i Sommer. Han sagde aabent og ærligt: vi ere nødte til at føre en anden Politik som Regeringsparti end som Oppositionsparti. Det er den eneste helt fornuftige Udtalelse, jeg har hørt i Sommer fra den Side. Jeg takker, fordi han henlede Opmærksomheden paa sig, saaledes at det blev mig muligt at sige ham denne Kompliment. Det ærede Medlem for Frederikshavn lyste forleden efter os og mente, at vi skulde stille Forslag, men det behøve vi ikke. Vi sidde her for at passe paa Regeringen; naar den kommer med Forslag, og er det Venstreforslag, kan det ærede Medlem være overtydet om, at vi skulle nok støtte dem, som jeg sagde i Begyndelsen, men hvis de gaa i en anden Retning, maa det ærede Medlem ikke tage mig ilde op, at vi kritiserer baade ham og hans Parti.

En af de store Mærkesager er selvfølgelig den kommunale Valgret. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem for Frederikshavn (H. Madsen) ønsker; at vi skulle fremsætte private Forslag herom i Folketinget. Han vil have, at vi i alt Fald skulde fremsætte vort Militærprogram i Forslagsform her inde. Jeg vil kun sige til det ærede Medlem, at han var en varm Ven af den kommunale Valgret; jeg ved ikke, om han har været det i hele sit Liv, jeg husker ikke, hvem det var, der stemte mod det i Reformpartiet, og jeg ved ikke, om han var paa den rigtige Side, men er han i Stand til at bevise det, skal jeg paa Forhaand gøre ham en Undskyldning, men der var en Gang nogle i det Parti, som det ærede Medlem stod i, som ikke vare stemte for almindelig kommunal Valgret. Nu tror jeg ikke, at det er Tilfældet, jeg tror, man har lært saa meget, at vil man drive Politik i dette Land, skal det være paa den almindelige Valgrets Grundlag. De, der have været mod denne Mærkesag for Venstre, synes nu at have faaet samme Standpunkt som vi andre. Vi fra vor Side forlange dette Forslag gennemført paa samme Maade som det ærede Medlem for Løvel i sin Tid.